

λ8· τοιαύτη εἶναι ἡ παρῶσα θεωρία περὶ τῆς γενέσεως, ἢ ὅποια εἶναι σχεδὸν ἡ αὐτὴ εἰς τὰ φυτὰ καὶ εἰς τὰ ζῶα (α)

Ε'ρ. Τὶ ξεχωριστὸν παρατηρεῖτε εἰς τὴν φύσιν τῶν Ἀλόγων Ζῴων; (α)

Α'π. ἡ φύσις τῶν Ἀλόγων Ζῴων, εἶναι ὡς πρὸς τὴν αἰσθητικὴν ζωὴν, ἢ ζωώδη οἰκονομίαν, σχεδὸν ἡ αὐτὴ μὲ τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων ὅπῃ τῶρα ἔχεις περιέγραψα, διὰ τῆτο θέλω σᾶς εἰπῆ ἔδω μόνον μερικὰς ιδιότητες, αἱ ὅποια διακρίνῃσι τὰ Ζῶα ἀπὸ τὸν Ἄνθρωπον, καὶ τὰ χαρακτηρίζουσιν Ἄλογα· Ἰδὲ λοιπὸν αἰκαθολικαί. 1. τὸ εἶδος ἢ

(α) Μὲ ὅλας τὰς ἐφευρέσεις ὅπῃ ἔκαμον εἰς τῆς ὑπερ-νῆς καιρῆς· ἡ σύλληψις καὶ ἡ γέννησις εἶναι ἓνα πρᾶγμα τόσον δύσκολον, τόσον σκοτεινόν, καὶ τόσον ἀμφίβολλον, ὅπῃ δὲν ἠμπορεῖ τις νὰ εἰπῆ τίποτε μὲ βεβαιότητα· ἄλλοι μὲν θέλουσιν ὅτι τὸ μικρὸν ζῶον ἐξ ἀρχῆς εἶναι εἰς τὸ αὐγὸν τῆς θηλυκῆς, ἄλλοι δὲ τὸ ἀρνῦνται εἰδικῶς, καὶ θέλουσιν ὅτι δὲν ὑφέσσεται, παρὰ ἀφ' ἑωρμάσῃ τὸ αὐγὸν ἀπὸ τὸν σπέρρον τῆς ἀρσενικῆς εἰς τὴν συνουσίαν· ὄρα τὴν πρότασιν τῆς Γαρδενίκα, εἰς τὴν φιλοσοφικὴν ἐξήγησιν τῶν ἔργων τῆς φύσεως παρα τῆς Bradley, κεφ. 3. καὶ *Miscellanea curiosa*. τόμ. α'. σελ. 142.

(α) 1. ὁ Ῥάϊος, εἰς τὴν σύντομον αὐτῆς ἱστορίαν τῶν ζῴων διαίρει τὰ τετράποδα ζῶα εἰς δύο εἶδη, δηλ. 1. εἰς ἐκεῖνα ὅπῃ ἔχουσιν κερατοειδῆ ὀνύχια, καὶ 2. εἰς ἐκεῖνα ὅπῃ ἔχουσιν ὀνύχια, ἢ δακτύλους, ἢ ἀγκιστροειδῆ ὀνύχια

τὸ ἐξωτερικὸν αὐτῶν σχῆμα, τὸ ὁποῖον εἶναι διαφορετικὸν ὑπερβολικὰ, καὶ διακρίνει κυρίως τὰ διάφορα εἶδη τῶν ἀλόγων. 2. τὸ μέγεθος αὐτῶν, τῶν ὁποίων εἶναι ἄπειροι οἱ βαθμοί· τὰ πλέον μεγαλῦτερα εἶναι ὁ Ἐλέφας καὶ ὁ Ῥινόκερος. 3. ἡ ἐγκλιμένη αὐτῶν κεφαλὴ πρὸς τὴν γῆν, ἡ ὁποία αὐτῆς θέσις εἶναι ἀναγκαιοτάτη εἰς αὐτὰ, κατὰ

2. Τὰ Τετράποδα, τῶν ὁποίων οἱ πόδες ἔχουσι κερατοειδῆ ὀνύχια εἶναι ἢτοι μονόφυχα, ὡς ὁ Ἴππος, ὁ ὄνος, κτ. καὶ τὰ ζῶα αὐτῆς τῆς τάξεως δὲν ἔχουσι καθόλου κέρατα· 2. ἢ ἔχουσι τὸν πόδα χισμίου εἰς δύο· ἀπὸ αὐτὰ τὰ ζῶα ἄλλα μὲν μηρυκάζουσιν ἢτοι ἀναμασῶσι τὴν τροφήν των ὡς ὁ Βῆς, τὸ Πρόβατον, ἡ Λίξ καὶ τὰ Ἐλάφια· τὰ τρία πρῶτα αὐτῆς τῆς τάξεως ἔχουσι κηρογά καὶ ἐπίμονα κέρατα, τὰ δὲ ὑστερινὰ ἔχουσι κέρατα γειμάτα, καὶ ὅπῃ πίπτουσιν εἰς διωρισμένους καιροὺς· πρὸς τέτοις εἶναι καὶ ζῶα μὲν χισμίου πόδας ὅπῃ δὲν μηρυκάζουσι τελείως, ὅ,τι λογῆς ὁ χοῖρος καὶ ὅλα τὰ ζῶα αὐτῆς τῆς εἴδους· 3. τέλος πάντων τὰ Τετράποδα ὅπῃ ἔχουσι τῆς πόδας των διηρημένους εἰς τέσσαρα μέρη, καὶ ὅπῃ δὲν φαίνονται ὅτι ἀναμασῶσι τελείως, ὡς ὁ Ῥινόκερος, ὁ Ἴπποπόταμος, κτ.

3. Μεταξὺ τῶν Τετρεπόδων τῆς δευτέρας εἴδους, ἡ ἐκείνων ὅπῃ ἔχουσιν ὀνύχια, ὁ Ἐλέφας ἔχει αὐτὸ τὸ ξεχωριστὸν, αἱ διαίρεσεις τῶν ποδῶν τε εἶναι προσκολλημέναι ἢ μία μὲν τὴν ἄλλην, καὶ εἶναι ὅλαι σκεπασμέναι ἀπὸ μίαν κοινὴν Μεμβράναν, ἡ ὁποία δὲν τὰ ἀφήνει νὰ ἔυγασί, παρὰ μόνον τὰ ἀμβλεία ὀνύχια εἰς τὸ ἄκρον τῶν ποδῶν των.

τὸν τρόπον ὅπῃ ζῶσι· 4. ἡ κίνησις αὐτῶν, καὶ ὁ τρόπος τῆς περιπατήματος, τὸ ὅσοῖον γίνεται μετὰ τέσσαρα ποδάρια, ὅθεν προῆλθε τὸ ὄνομα Τετράποδα· 5. ἡ μορφή καὶ ἡ ξεχωριστὴ σύνθεσις τῆς κεφαλῆς αὐτῶν, τῶν ὁποίων αἱ διαφοραὶ εἶναι ἄπειροι· 6. μερικὰ ἀπὸ αὐτὰ ἔχουσι κέρα-

4. ἡ Κάμηλος, καὶ ἡ Γοργοκάμηλος ἔχουσι μόνου κεχωρισμένης τῆς πόδας εἰς δύο μέρη, καὶ μὴ ὅλου ὅπῃ δὲν ἔχουσι κέρατα, μηρυκίζονται, καὶ ἔχουσι τεσσάρων σομάχων· καθὼς ἔχουσι καὶ τὰ ζῶα ὅπῃ μηρυκίζονται, καὶ ὅπῃ ἔχουσι κέρατα· μερικὰ ἐξ αὐτῶν ἔχουσι μίαν κυρότητα ἐπάνω εἰς τὴν ράχιν, ἄλλα δὲ ἔχουσι δύο.

5. Τὰ ἄνθρωπόμορφα ἢ τὰ τετράποδα ὅπῃ ἔχουσι τῆς πόδας διηρημένης εἰς πέντε μέρη μετὰ μεγάλα ὀνύχια ὡς οἱ δάκτυλοι τῆς ἀνθρώπου, σχηματίζουσι τὸ τρίτον εἶδος τῆς τάξεως τῶν ζώων ὅπῃ ἔχουσιν ὀνύχια, ὡς οἱ Πίθηκες χωρὶς ἕραν, καὶ οἱ Πίθηκες μετὰ ἕραν, καὶ ἄλλοι μεγαλύτεροι Τρωγλοδίται καλούμενοι, εἰς αὐτὴν τὴν τάξιν ἢμπορεῖ νὰ ἀριθμῆσθαι τινὰς τὸν Σάτυρον ἢ ἀγριάνθρωπον, τὸν Ταρδιγράδον τῆς Βρασιλίας, καὶ τῆς Κερκοπίθηκος ἢ Πίθηκος ἀπὸ διαφόρων τόπων.

6. Ἐνα τέταρτον εἶδος τῶν ζώων αὐτῆς τῆς τάξεως συντίθεται ἀπὸ ἐκεῖνα ὅπῃ ἔχουσι μητηρὰ, καὶ ἀγκυρωτὰ δάκτυλα, καθὼς τὰ δάκτυλα τῶν ἀγρίων ζώων, καὶ αὐτὰ τὰ ζῶα εἶναι ἤτοι ἀπὸ τοῦ εἶδος τῶν Γάτων, ἢ τῶν Σκύλων, ἢ τῶν ζώων ὅπῃ ἔχουσι τριχωτὰ δέρματα, ἢ ἀπὸ τοῦ εἶδος τῶν Λαγωῶν.

τα, διάφορα κατὰ τὸ σχῆμα καὶ μέγεθος· 7. τὰ αὐτὰ αὐτῶν εἶναι ἐχηματισμένα καθ' ἓνα τρόπον χωριστὸν εἰς αὐτὰ· 8. ἡ κατασκευὴ τῆ ὀφθαλμῆ διαφέρει πολὺ εἰς διάφορα εἶδη ζώων· 9. ὁ λαιμὸς αὐτῶν εἶναι ἀνάλογος μὲ τὸ μῆκος τῶν ποδῶντων, πλὴν τῆ ἑλέφαντος, ὅπερ ἔχει τὴν προβοσκίδα διὰ τὴ ἀναπληρώσει αὐτὴν τὴν ἔλλειψιν· 10. τὸ εἶδος τῶν ποδῶν αὐτῶν εἶναι ξεχωριστὸν, ὅμως διάφορον κατὰ τὰ διάφορα αὐτῶν εἶδη· ἐν τεύθει προέρχεται ἢ βραδύτης μερικῶν, καὶ ἢ

7. Μεταξὺ τῶν Τετραπόδων ἀπὸ τὸ εἶδος τῶν Γάτων, ἀριθμῆσι τὸν Λέοντα, τὴν Τίγριν, τὴν Πάρδαλιν (τῆς ὁ ποίας τὸ ἀρσενικὸν εἶναι ὁ Πάρδος, καὶ τὸ θηλυκὸν ὁ Πάνθηρ) τὸν Λουτόπαρδον, τὸν Λυγκέα, τὸν Ἀγριόγατον, τὴν Ἀρκίδα, καὶ τὸν κοινὸν Γάτον.

8. Εἰς τὸ εἶδος τῶν Σκύλων ἀριθμῆσι τὸν κοινὸν Σκύλον, τὸν Λύκον, τὴν Ἀλώπεκα, τὸν Θῶα ἢ τζιάκαλην, τὸν θαλάσσιον Μόχον, τὸν θαλάσσιον Ἴππον, τὴν θαλάσσιον Δάμαλιν, καὶ ἄλλα ξένα ζῶα.

9. Ἀπὸ τὸ εἶδος τῶν Ζώων ὅπερ ἔχει τριχωτὰ δέρματα, καὶ τὰ ὅποια συντείνουσιν εἰς τὰς γῆνας εἶναι τὸ Κακῆμι ὁ Μοχοπόντικος, τὸ Σαμῆρι, ὁ Ἰχνεύμων τῆ Βελλουίε, κτλ.

10. Ἀπὸ τὸ εἶδος τῶν Λαγωῶν εἶναι ὁ Λαγῶς, τὸ κενέλι, ὁ Ἀκανθόχοιρος, ὁ Κάσωρ, ὁ Σκύρος, ὁ Μυξῶς, οἱ Ποντικοί, οἱ Χαμόρυγκες, ὁ Ἰνδικὸς Χοῖρος, ἡ Ταπέτα, τὸ Ἀγάτι, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ξένων τόπων.

ἑξαίσιος ταχύτης καὶ ὀγληγοράδα ἄλλων· 11. ὅλα ἔχουσι διαφορὰς ἑρὰς κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὸ μῆκος, αἱ ὅποια χρησιμεύουσιν εἰς τὸ νὰ τὰ φυλάττωσιν ἀπὸ τὴν ἐνόχλησιν τῶν μυιῶν, κτ. 12. τὰ σώματα αὐτῶν εἶναι σκαπασμένα ἀπὸ διάφορα σκεπάσματα τριχῶν, μαλῶν, ἀκάνθων, χυδίσ κτ. κατὰ τὰ διάφορα περιστατικά ὅπῃ ἤμπορῶσι νὰ ἀπαντήσωσιν εἰς τὴν ζωὴν αὐτῶν· 13. οἱ πόδες αὐτῶν, ἄλλοι μὲν εἶναι σκαπασμένοι ἀπὸ σερεὲς ὄνυχας, ἄλλοι δὲ εἶναι διηρημένοι εἰς δάκτυλα καὶ ὄνυχια, πρὸς ἀνταπόκρισιν τῶν διαφορῶν ἀναγκαίων τῆς ζωῆς τῶν· 14. οἱ μηκτῆρες αὐτῶν εἶναι διαφορετικοὶ τόσον ἀπὸ τῆς ἐδικῆς μας,

11. Ἢμπορεῖ νὰ προσθέσῃ τινας εἰς αὐτὰ τὰ εἶδη τῶν Τετραπόδων ἄλλα τινα ζῶα ἔξω τῆς τάξεως, ὡς τὰ ζωογέννητα τετράποδα ὅπῃ ἔχουσι ῥυγχος μακρὸν, καὶ τῆς πόδας εἰς πολλὰ δάκτυλα διηρημένους, καὶ ὅπῃ ἔχουσιν ὀδόντας, ὡς ἡ Μυγάλη, ὁ λευκὸς Ἰνδικὸς Ἀκανθόχοιρος, καὶ ἄλλα.

12. Ἄλλα πάλιν ἀπὸ αὐτὰ δὲν ἔχουσιν ὀδόντας, ὡς ἡ μυγάλη, καὶ μητερά μυρμηκοαρκῆδα, τὸ Tamanduagaca τῆ Βρασιλίας κτ.

13. Τὰ ἰπτάμενα τετράποδα ὅπῃ ἔχουσι τὸ ῥυγχος μικρὸν, καὶ τῆς πόδας διηρημένους εἰς δάκτυλα, ὡς αἱ Νυκτερίδες, αἱ ὅποια εἶναι διαφοροὶ κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὸ εἶδος.

14. Τὰ αἰμοβόρα Τετράποδα καὶ τὰ ζωογέννητα ὅπῃ ἀναπνέουσι διὰ τῶν πνευμονίων, ὅπῃ ἔχουσι μόνον ἓνα σόμαχον εἰς τὴν καρδίαν, ὡς ὁ βαθρακός,

ὅσον καὶ ἀναμεταξύτων· 15. ὁ ἐγκέφαλος αὐτῶν εἶναι πολλὰ μικρότερος ἀπὸ τὸν ἐγκέφαλον τῆ ἀνθρώπου, κατ' ἀναλογίαν τῆ σώματος αὐτῶν· 16. μερικὰ ἀπὸ αὐτὰ ἔχουσι μίαν ξεχωριστὴν Μεμβράνην εἰς τὰ ὀμμάτιά των, ἡ ὁποία συστέλλουσα τὴν κόρην τῆ ὀφθαλμῶν, καὶ κἀμνώντας νὰ συχνοκινῶσι τὰ βλέφαρά των, τὰ φυλάττει ἀπὸ τὴν βλάβην ὅπως ἠμπορῆσαν νὰ λάβωσιν ἀπὸ τὴν βάρτον, καὶ τὰ ὄμματα, ζητῶντας τὴν τροφήν αὐτῶν· 17. ἔχουσιν ἕνα δυνατὸν τενῶδες καὶ ἀνεπαίσθητον· σύνδεσμον ὀνομαζόμενον λευκὴ Διφθέρα, ἡ ὁποία εἶναι ἀπὸ κεφαλῆς ἕως εἰς τὸ μέσον τῆς ράχης αὐτῶν, καὶ βασᾶ τὸ βάρος τῆς κεφαλῆς των, ὅταν βόσκωσι χωρὶς νὰ τὲς πονέσῃ τίποτε· κτ. 18. οἱ εὐμαχοὶ αὐτῶν διαφέρουσιν ἀπὸ τῆς ἐδικῆς μας·

φύσσαλος, ἡ χελώνη, ἀπὸ αὐτὰς τὰς τελευταίας εὐρίσκονται διάφορα εἶδη τόσον χερσαῖαι, ὅσον καὶ ἑνυδραὶ, εἰς τὰς ξένας χώρας·

15. Τὰ ὠτόκα Τετράποδα, τὰ ὁποῖα ἔχουσι μακρὰν ἕραν θειμένην ὀριζουτείως, ὡς ὅλα τὰ εἶδη τῶν γχερρίτζων ἢ σαύρων, ὁ Κροκόδειλος, ὁ κοινὴ γχερρίτζα, ὁ σήψ ὅπως εἶναι ἕνα εἶδος ὄφεως ὅπως ἔχει πόδας, ἡ Σαλαμάνδρα, ὁ χαμαιλέον, αἱ σαῖται, καὶ ἄλλα πολλὰ εἶδη.

Ὅρα τὴν σύνοψιν τῶν ζώων παρὰ τῆ κύρ 'Ραῦ· τὴν φυσικὴν ἰσορίαν τῆ Ἰουσανίε· τὸν Βορέλλιου περὶ κινήσεως ζώων· τὸν Βίλλις περὶ ψυχῆς ζώων· τὸν Ἀριστοτέλην καὶ Ἀιλιανὸν μεταξὺ τῶν ἀρχαίων· καὶ τὴν φυσικὴν ἰσορίαν τοῦ κόσμου, παρὰ τῆ Πλινίου·

τόσον κατὰ τὸ μέγεθος, ὅσον καὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν, ἐπειδὴ ἄλλα μὲν ἔχουσι μικρὸν σόμαχον ἄλλα δὲ πλατὺν, καὶ ἄλλα ἔχουσι μόνον ἓνα, ἄλλα δὲ δύο, καὶ ἄλλα περισσοτέρους· π. χ. ἡ Γοργοκάμηλος ἔχει τεσσάρους σόμαχους· 19. ἄλλα δὲ μηρυκῶνται, ἢτοι ἀναμασσωσι τὴν τροφήντων, ὅταν ἡσυχάζωσι· 20. αἱ καρδίαι τῶν ζώων ἔχουσι μίαν ξεχωριστὴν κατασκευὴν, ἄλλα ἔχουσι μόνον μίαν θασέραν, ὡς οἱ βαθρακοὶ, ἄλλα δύο, καὶ ἄλλα τρεῖς, ὡς ὁ θαλάσσιος Μόσχος, κτ. 21. μερικὰ ζῶα δὲν ἔμπορῶσι νὰ ζήσωσι, παρὰ μόνον εἰς τὴν γῆν, καὶ ἄλλα ὀνομαζόμενα Ἀμφίβια ζῶσιν ἐπίσης εἰς τὴν γῆν καὶ εἰς τὸ ὕδωρ· 22. ἄλλα μὲν ζῶα τρέφονται ἀπὸ κρέατα, καὶ ὀνομάζονται Σαρκοφάγα, ἄλλα δὲ ἀπὸ χορτάρια, καὶ μερικὰ ἀπὸ κόκκους, καὶ ἀπὸ σπόρους κτ. εἶναι ἀκόμι καὶ ἄλλα διαφορετικὰ σημεῖα μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἀλόγων ζώων, ὅμως ὅχι τόσον ἀξιοθεώρητα.

Ε'ρ. Ε'ξηγήσατέ μοι ἀκόμι, παρακαλῶ, συντόμως ποία εἶναι ἡ φύσις τῶν Πτηνῶν; (α)

Α'π. Ἡ θεωρία τῶν Πτηνῶν ἢ τῶν πτερωτῶν γένους τῶν Ζώων εἶναι ἐπ' ἀληθείας πολὺ θαυμάσιος, καὶ

(α) Τὰ πτηνὰ εἶναι ἢτοι Χερσαῖα, ἢ Ἐνυδρα· μεταξὺ τῶν χερσαίων, ἄλλα μὲν ἔχουσι τὴν μήτην ἀγκυλωτὴν (τὸ ῥάμφορ) καὶ με' ὀνύχια, καὶ αὐτὰ εἶναι Σαρκοφάγα, καὶ αὐτὰ ὀνομάζουσιν Ὀρνεα· ἢ εἶναι Καρποφάγα, καὶ τρέφονται με' κόκκους καρπῶν, καὶ ὀνομάζονται γενικῶς Ψιττακοί.

μόνοι θέλετε τὸ ὁμολογήσει ἀφ' ἑ τὴν ἐξετάση-
 τε· ἐπειδὴ 1. ὡς πρὸς τὴν γέννησίν των, αὐτὰ
 γεννῶνται ἀπὸ αὐγὰ, καὶ διὰ τῆτο ὀνομάζονται
 Ὠτοτόκα ζωα· 2. ἔχουσι διαφορὰς κινήσεις, ἐπειδὴ
 περιπατῶσι καὶ ἵπτανται, τὸ ὁποῖον τὰ ἀποκατα-
 σαίνει 3. ἐγκάτοικα τῆς τε γῆς καὶ τῆ ἀέρος διὰ
 τῆ ὁποῖα 4. ἡ φύσις τοῖς ἔδωκε δύο πτέρυγας
 διὰ νὰ ἤμπορῶσι νὰ διατρέχωσι τήν τε ῥευστὴν
 καὶ ἐλασικὴν σφαιρὰν τῆ ἀέρος, καὶ νὰ διατηρῶσιν
 ἐν ὄσφῳ κινῶνται τὸ σῶμα αὐτῶν εἰς μίαν ἀρμόδιον

2. Μεταξὺ τῶν ὀρνέων, ἄλλα μὲν εἶναι πτηνὰ
 ἡμέρας, ὅπῃ ζητῶσι τὸ κυνήγι των εἰς τὴν ἡμέραν,
 καὶ ἀπὸ αὐτὰ ἀριθμῶσι δύο εἶδη, ἄλλα μὲν μεγά-
 λα, ἄλλα δὲ μικρά· τὰ μεγαλήτερα εἶναι μιᾶς
 φύσεως τολμηροτέρας καὶ γενναιοτέρας, καθὼς τὸ
 εἶδος τῶν Ἀετῶν, ἢ εἶναι ἡμερώτερα καὶ ὀκνηρότερα,
 ὡς οἱ Γύπες.

3. Τὰ ὄρνεα τῆς ἡμέρας τὰ πλέον μικρότερα
 εἶναι οἱ ἐρφοδιοὶ, καὶ οἱ Ἰέρακες, καὶ τὰ φαλκῶνια·
 αὐτὰ εἶναι ἢτοι τολμηρὰ καὶ γενναῖα καὶ ὀνομάζονται
 γενικῶς Ἰέρακες· οἱ Ἰερακοτρόφοι διακρίβου αὐτῆς
 εἰς μακρυπτέρους, ὡς ὁ κυρίως ὀνομαζόμενος Ἰέραξ,
 ὁ Ἀερίτης, κτ. καὶ εἰς βραχυπτέρους Ἰέρακας, ὡς ὁ
 Ἀισαλῶν κτ. ὅλοι αὐτοὶ εἶναι ἐξησκημένοι ὡς ἐπὶ
 τὸ πλεῖστον διὰ τὸ κυνήγι, καὶ ἔρχονται ὀπίσω,
 ὅταν τῆς φωνάζῃ τινὰς νὰ ἐπιστρέψωσι.

4. Οἱ ἀδύνατοι ὀκνηροὶ ἢ ἄγριοι Ἰέρακες ζῶσιν
 ἐλεύθερα, μήτε οἱ Ἰερακοτρόφοι τῆς μεταχειρίζον-
 ται· αὐτοὶ εἶναι ὁμοίως δύο εἰδῶν, μεγάλοι δηλ.
 καὶ μικροὶ· οἱ μὲν μεγάλοι εἶναι οἱ ὄρειοπελαργοί,

ισορροπίαν. 5. ἡ ἔρα τῶν Πτηνῶν ὠφελεῖ πρὸς διώκῃσιν τῆ δρόμων των, διὰ τὰ κρατῆ σερρα ὅταν ἵπτανται, καὶ τὰ βοηθῆ τὰ ἀναβαίνωσι καὶ τὰ καταβαίνωσιν εἰς τὸν αἶρα. 6. τὰ πτερά κῦτῶν εἶναι ἓνα πρᾶγμα ἐξαίσιον, τὰ ὅποια ὠφελῶσι πρὸς σκέπασμα καὶ καλωπισμὸν αὐτῶν. ἓνα πτερόν, εἶναι ἓνα πολλὰ περίεργον πρᾶγμα, ὅταν παρατηρήσῃ τινὰς καλῶς τὸν σέλδχον, τὸν κάλαμον, καὶ τὰς τρίχας. τὸ παρέγχυμον ὅπῃ

οἱ δὲ μικροὶ εἶναι ὁ σπιζίας τὸ ξευτέρι, τὸ ὁποῖον εἶναι σχεδὸν ἰσομεγέθες μετ' ἓνα κόρακα, καὶ τὸ πτηνὸν τῆ παραδείσῃ, τὸ ὁποῖον εἶναι ξένου, καὶ ἡ τριορχίς.

5. Μεταξὺ τῶν Ὀρνέων ἔπῃ ἔχουσιν ἀγκυλωτὴν βήτην καὶ ὀνύχια, μερικὰ ὀνομάζονται νυκτερινὰ πτηνὰ, ἐπειδὴ μόνου τὴν νύκτα ζητῶσι τὸ κυνήγιτων, καθὼς τὸ εἶδος τῶν γλαυκῶν. αὐταὶ δὲ ἔχουσι κέρατα καὶ αὐτία, ὡς π. χ. οἱ νυκτικόρακες ἀετοὶ, οἱ κερατώδεις νυκτικόρακες κτ. ἢ δὲν ἔχουσι τελείως κέρατα, ὡς αἱ γαλαζοκίτριναι γλαυκῆς, καὶ αἱ λευκόφαιοι γλαυκῆς, ὁ βύας κτ.

6. Εἶναι ἓνα εἶδος χερσαίων ὅπῃ τρέφονται ἀπὸ κρέας, κόκκους, καὶ ἀπὸ καρπῆς. αὐτὰ διαίρῃνται εἰς τρεῖς τάξεις, κατὰ τὸ μέγεθος αὐτῶν. τὸ μέγιστον εἶδος ὀνομάσθη κυανκρόκρεον, τὰ δὲ τῆ μεσσαίῃς μεγέθους εἶναι κοινοὶ ψιττακοὶ. τὰ δὲ μικρότερα εἶναι ἓνα μικρὸν εἶδος ψιττακῶν. ὅλα αὐτὰ μεταχειρίζονται τὴν μήτην των διὰ τὰ ἀναρρίχῶνται δηλ. διὰ τὰ ἀναβαίνωσι καὶ τὰ πιάκνται ἀπὸ ὅ,τι ἤθελε τύχη, καὶ ἔχουσι τὴν ἀνωτέραν σιαγόνα κινητήν.

εὐρίσκειται εἰς τὸ ὕψος ἑνὸς κεκομμένῃ πτερῷ πλα-
 γίως, ὡς α, φαίνεται μὲ τὸ Μικροσκόπιον ὡς εἰς
 τὸ Α ὅπῃ εἶναι παρασημένον, σχ. 121. αἱ τρίχες
 ἑνὸς πτερῷ ὡς β φαίνεται μὲ τὸ Μικροσκόπιον,
 ὡς ἄλλο πτερόν Β. σχ. 122. ὅπῃ ἴσχυται τινὰς
 νὰ παρατηρήσῃ τὸ πλεκτὸν ὕφασμα τῆ μεμβρα-
 νώδης αὐτῆ μέρους εἰς σχῆμα δικτύου, καὶ Γ εἶναι τὸ
 ἐλάχιστον ἄκρον τῆ πτερῷ ὅπῃ φαίνεται μὲ τὸ
 Μικροσκόπιον. 7. οἱ πόδες τῶν Πτηνῶν εἶναι
 ὁμοίως πολλὰ ἀξιοθεώρητοι, ἐπειδὴ ἄλλα μὲν
 ἔχουσι τὴς δακτύλους αὐτῶν ἠνωμένους μὲ μίαν
 Μεμβράναν διὰ νὰ ἴσχυται νὰ πλέωσιν ὡς αἱ
 Χῆνες, αἱ Νῆσσαι, κτ. ἄλλαι δὲ ὅπῃ δὲν ἔχουσιν
 αὐτὴν τὴν μεμβράναν, εἶναι κατεσκευασμένοι μὲ
 τρόπον ὅπῃ τὰ Πτηνὰ νὰ ἴσχυται νὰ μεταχειρί-
 ζονται αὐτὰ διὰ νὰ περιπατῶσι, καὶ νὰ ἀρπάζωσι
 τὰ κυνῆγιτων, κτ. 8. τὰ δυνατὰ μῆτερά ὀνύχια

7. Τὰ Χερσαῖα Πτηνὰ, ὅπῃ ἔχουσι τὴν μῆτην καὶ
 τὰ ὀνύχια εὐθύτερη, εἶναι ὁμοίως τριῶν διαφόρων
 μεγέθων· τὰ μεγαλύτερα, ἐξ αἰτίας τῆ βάρους τῆ
 σώματος αὐτῶν, καὶ τῆς σμικρότητος τῶν πτε-
 ρῶν, δὲν ἴσχυται τελείως νὰ πετάξωσιν, ὡς ὁ
 Σερβοκαμήλος, τὸ Καζαάρ, ὁ Ἰνδικὸς Γάλλος, ἡ
 Ὠτίς, κτ.

8. Τὰ μεσσαῖα ὑποδιαίρῃνται, ἐξ αἰτίας τῆς μῆ-
 τος αὐτῶν, εἰς ἐκεῖνα ὅπῃ ἔχουσι τὴν μῆτην μεγά-
 λην, παχεῖαν, δυνατὴν, καὶ μακρὰν· μερικὰ ἀπὸ αὐτὰ
 τρέφονται μὲ κρέας, ἀπὸ ἔντομα, ἢ ἀπὸ φυτὰ

τῶν ὀρνέων εἶναι ἀκόμι περισσότερον ἄξια θεωρίας· π. χ. τὰ ὀνύχια τῆς Λέτῆς, τῆς Γυπὸς, κτ. 9. ἡ κεφαλὴ τῶν Πτηνῶν εἶναι πολλὰ θαυμασίως σύμμετρος διὰ τὰ ἠμπορῶσι νὰ διαπερῶσι τὸν ἀέρα· ἐπειδὴ αὐτὴ πλησιάζει μὲ τὸ σερεὸν σχῆμα τῆς Νεύτῳνος, ὅπῃ ἐναντιώνεται τὴν πλέον μικροτέραν ἀντίστασιν· 10. ἡ μῆτις αὐτῶν τῶν Πτηνῶν εἶναι ἓνα ἔργον τῆς τέχνης· αἱ σιαγόνες

ὡς τὸ εἶδος τῶν Κοράκων, ὅπῃ εἶναι ὅλον μαῦροι, καὶ τὸ εἶδος τῶν Κίττων, ὅπῃ εἶναι μαῦραι καὶ ἄσπραι· ἄλλα τρέφονται ἀπὸ κρέας μόνον, ὡς ἡ ἀλκυὼν, ἄλλα ἀπὸ ζωῦν μόνον, ὡς ὁ δρυοκολάπτης· καὶ εἰς ἐκεῖνα ὅπῃ ἔχῃ τὴν μικροτέραν καὶ βραχυτέραν, τὰν ὁποῖον τὸ κρέας εἶναι ἤτοι λευκόν, καθὼς ὅλα τὰ ὀρνίθια, ἢ ὑπόμαυρον, ὡς τὰ περιτέρια καὶ αἱ κίχλαι.

9. Τὰ πλέον μικρότερα ὅπῃ ἔχῃ ἴσιν τὴν μῆτιν καὶ τὰ ὀνύχια, ὠνομάσθησαν μικρὰ πτηνὰ ἢ παλῖα· ἀπὸ αὐτὰ εἶναι δύο λογίων, ἄλλα μὲν ἔχῃ τὴν μῆτιν ἀδύνατον ἴσιν καὶ μακρὰν, καὶ τὸ περισσότερον μέρος τρέφονται ἀπὸ ζωῦν, ἄλλα δὲ ἔχῃ τὴν μῆτιν πολλὰ σκληρὰν καὶ τρέφονται ἀπὸ καρπῶν, ὡς ἔρβθοι, κανάρια, σπίνοι, κτ.

10. Τα Ἐνυδρα Πτηνὰ εἶναι ἐνεῖνα ὅπῃ συχναίεσιν εἰς τὸ νερὸν, καὶ εἰς τὰς βαλτώδεις τόπους διὰ νὰ ζητήσωσι τὴν τροφήν αὐτῶν καὶ αὐτὰ ἔχῃ τὰς πόδας διηρημένους, καὶ τὰ σκέλη μακρὰ καὶ γυμνὰ ἕως ἐπάνω εἰς τὰ γόνατα, διὰ νὰ ἠμπορῶσιν εὐκολάτερον νὰ περιπατῶσιν εἰς τὸ νερὸν· αὐτὰ διαίρενται εἰς δύο εἶδη δηλ. εἰς μεγάλα, ὡς ὁ Γερανός

αὐτῶν εὐγαίνουσι μὲ καῖπιον τρόπον ἀπὸ τῆν κεφαλῆντων, καὶ ἐνώνονται εἰς ἓνα σημεῖον, τὸ ὁποῖον τὰ βάλλει εἰς σάσιν νὰ χρίζωσι τὸν ἀέρα, νὰ λαμβάνωσι τὴν τροφήν των, νὰ σκαλίζωσιν εἰς τὰ ξύλα, καὶ εἰς τὴν γῆν κτ. διὰ νὰ ζητήσωσι τὸ κοινῆγι των. 11. τὰ αὐτῖα αὐτῶν εἶναι ἰσοσάφως μὲ τὴν κεφαλῆντων, διὰ νὰ μὴν ἐμποδίζονται ἰπτάμενα. 12. τέλος πάντων ἡ πρόσφορος θέσις τῶν ὀμμάτων αὐτῶν, εἶναι ἓνα πρᾶγμα ἐξαισίον, ἐπειδὴ καθὲν ἀπὸ τὰ ὀμμάτια αὐτῶν ἡμπορεῖ νὰ ἰδῆ σχεδὸν ἓνα ὀλόκληρον ἡμισ-

κτ. καὶ εἰς μικρὰ ὅπῃ τρέφονται ἢτοι ἀπὸ ὄψαρια, ὡς ὁ ἐρφδιός, ὁ πελαργός, κτ. ἢ ἀπὸ ἔντομα, ὅπῃ αὐτὰ ἄλλα μὲν ἔχουσι τὴν μήτην ἀγκισρωτὴν ὡς ὁ φαλκοκόραξ κτ. ἄλλα δὲ ἔχουσι τὴν μήτην μακρὰν καὶ ἴσιαν ὡς ἡ ξυλόκοτα καὶ ἡ ἀγριόρνιθα.

11. Ἄλλα ἔχουσι τὴν μήτην μεσσαίε μεγέθους, ὡς αἱ θαλάσσιοι κίσσαι, καὶ κοκκινοπόδαρος· εἶναι ἓνα τρίτον εἶδος ὅπῃ ἔχει τὴν μήτην μικρὰν, ὡς ὁ πάρδαλος, ὁ ἐρφδιός· ὀνομάζεσσι τὴν μήτην τῶν πτηνῶν μικρὰν, ὅταν τὸ μῆκος αὐτῆς δὲν ὑπερβαίνει ἓνα δάκτυλον καὶ ἡμισυ, καὶ μεσσαῖαν ἀπὸ ἓνα δάκτυλον καὶ ἡμισυ ἕως εἰς δύο δακτύλους καὶ ἡμισυ, καὶ ἡ μακρὰ μήτη εἶναι ἐκείνη ὅπῃ ὑπερβαίνει δύο δακτύλους καὶ ἡμισυ.

12. Εἶναι ἓνα ἄλλο εἶδος Ἐνυδρίων Πτηνῶν ὅπῃ πλέουσιν ἐπάνω εἰς τὰ νερά, ἄλλα μὲν ἔχουσι τὰ ὀνύχια χωρισμένα ὡς αἱ ὄρνιθες τῆ νερῶ, ἄλλα ὅλα τὰ ἄλλα ἔχουσι τῆς δακτύλης ἠνωμένους μὲ μίαν Μεμβράναν· μεταξύ τῆτων ἄλλα μὲν ἔχουσι τῆς

Φαίριον· ἔπομένως, τὰ Πτηνὰ ἤμπορῶσι γὰρ ἰδῶσι μὲ τὰ δύο αὐτῶν ὄμματα ἐν τῷ ἅμα σχεδὸν ὅ,τι γίνεται τριγύρω αὐτῶν, ἔμὲ τῆτο εἰσὶ διωρισμένα γὰρ ζητῶσι τὴν τροφὴν αὐτῶν, ἔμὲ γὰρ ἀποφεύγωσι τὴν κινδύνους. 13. ἡ θαυμάσιος κατασκευὴ τῆς σώματος τῶν Πτηνῶν εἶναι πολὺ ἀξία τῆς προσοχῆς ἡμῶν ἔμὲ τῆ θαυμασμῶ, ἐπειδὴ τὸ σῶμα αὐτῶν εἶναι κατασκευασμένον ὡς ἓνα πλοῖον, τὸ κόκκαλον τῆς κοιλίας αὐτῶν εἰς τόπον τρόπιδος, ἡ ἔρα ὡς ἓνα τιμῶνι, διὰ γὰρ ἡμπορῶσι γὰρ κυβερνῶνται εἰς τὸν ἀέρα· 14. ἡ

πόδας μακρὰς, ὡς ὁ γλᾶρος, κτ. τὸ περισσότερον δὲ μέρος αὐτῶν ἔχουσι τὰ σκέλη μικρὰ· μερικά ἔχουσι τὰ ποδάρια διηρημένα εἰς τρία μέρη ὡς ὁ Κύκλος ἡ Χῆν κτ. κοινῶς ὅμως ἔχουσι τέσσαρας δακτύλους εἰς κάθε πόδα, ἔμὲ αὐτοὶ οἱ δάκτυλοι μερικαῖς φοραῖς εἶναι ὅλοι ἠνωμένοι μὲ μεμβράνας ὅπῃ τῆς ἐνώουσι, καθὼς φαίνεται εἰς τὸν πελεκάνον ἔμὲ εἰς τὰς χῆνας, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ὅμως ὁ ὀπίσθεν αὐτῶν δάκτυλος εἶναι ἐλεύθερος.

13. Τὰ πτηνὰ αὐτῆ τῆ εἶδος ἔχουσι τὴν μήτην ἢτοι ρευὴν ἔμὲ πλατῆϊαν· ἐκεῖνα ὅπῃ ἔχουσι τὴν μήτην ρευὴν ἔχουσιν αὐτὴν ἢτοι ἀμβλεῖαν ἔμὲ ἀγκισρωτὴν, εἰς τὸ ἄκρον, ἔμὲ τῆτων ἄλλα μὲν δὲν ἔχουσι καθόλου ὀδόντια καθὼς ἡ μαυροπάπια· ἄλλα δὲ ἔχουσιν ὡς αἱ θαλάσσιαι πάπιες, ἡ μητερὰν ἔμὲ ἰσιωτέραν, ἔμὲ αὐτὰ ἔχουσι τὰς πτέρυγας μικρὰς ὡς ἡ κῆρυξ, ἡ μεγάλας ὡς οἱ γλᾶροι.

14. Ἐκεῖνα ὅπῃ ἔχουσι τὴν μήτην πλατῆϊαν ἡμπορῶσι γὰρ διαιρεθῶσιν εἰς δύο εἶδη, δηλ. εἰς τὸ

ἔσωτερικὴ σύνθεσις, καὶ τὰ διάφορα αὐτῶν μέρη
ὡς ὁ λάρυγξ, ἡ γλῶσσα, τὸ ἔσωθεν τῆς ὠτὸς,
οἱ διάφοροι μῦες, οἱ πνεύμονες, καὶ ἡ θέρσις τῆς
καρδίας αὐτῶν, κτ. δὲν εἶναι τὰ ἴδια καθὼς καὶ
εἰς τὸ περισσότερο μέρος τῶν ἄλλων ζώων. 15.
τὸ πέρασμα ἑνὸς Πτηνῆ ἀπὸ ἑναὶ τόπον εἰς ἄλλον,
εἶναι ἕνα πολλὰ θαυμάσιον πρᾶγμα. ἡ Ἀσίδα
ἐν τῷ ἕρανῳ ἔγνω τὸν καιρὸν αὐτῆς, τρυγῶν καὶ
χελιδῶν ἀγρῶ, σραθία ἐφύλαξαν καιρὸς εἰσόδου
αὐτῶν. Ἰερεμίας κεφ. ἡ. σελ. 7. Ποία χωριστὴ
ὁρμὴ ἢμπορεῖ νὰ ἐμποδίσῃ εἰς αὐτὰ νὰ ἀλλάζωσι
τὸ σχῆμα; ποῖον εἶναι ἐκεῖνο ὅπῃ ἢμπορεῖ νὰ διευ-
θύνη ἄλλα μὲν εἰς τὰς θερμὰς τόπας, ἄλλα δὲ
εἰς τὰς ψυχρὰς; προσέτι, ποῖος ἐδίδαξε τὰς
Χελιδόνας, π. χ. νὰ ξεχειμάζωσιν εἰς τὸ νερόν,
καὶ ὑπὸ τὸν κρύσαλλον, συναθροισμένας σωρηδῶν
εἰς τὰς παγωμένας θαλάσσας τῆς ἄρκτου, καθὼς

εἶδος τῶν Χηνῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι μεγαλύτεραι, καὶ
εἰς τὸ εἶδος τῶν Νησσῶν ὅπῃ εἶναι μικρότεραι, ὅμως
εἶναι καὶ θαλάσσιοι νῆσσοι καὶ ποταμίσειοι ἢ λιμ-
νώδεις.

15. Το περισσότερο μέρος τῶν Ἐνύδρων Πτηνῶν
ἔχουσι μικρὰν τὴν ἕραν, καὶ κανένα ἀπὸ αὐτὰ δὲν
ἔχουσι τὰ ποδάρια, καθὼς οἱ δρυοκολάπται, καὶ οἱ
ψιττακοὶ, οἱ ὁποῖοι ἔχουσι δύο ὄνυχας ἔμπροσθεν
καὶ δύο ὀπίσθεν, εἰς τρόπον ὅπῃ τὰ Ἐνύδρα Πτηνὰ
μόνον ἕνα ἔχουσιν ὀπίσθεν, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον
καθόλου, ὡς ὁ φαλακροκόραξ.

ἰξεύρομεν ὅτι καὶ τὸ κάμενσι τῷ ὄντι; (α). 16. ὁ τρόπος τῆ κλωσσᾶν τὰ Πτηνὰ χρήζει μεγάλης προσοχῆς· πῶς ἕμπορῶσι νὰ ἰξεύρωσι, λέγει ὁ περίφημος Φυσικὸς Δερχάμ, ὅτι τὰ αὐγὰ κὺτῶν περιέχουσι πηλία, ἢ ὅτι ἕμπορῶσι νὰ γεννησῶσιν; ὁ τρόπος κατ' ὄν κατασκευάζουσι τὰς φώλεάστων ἅς ταπεινώσῃ πολλά τὴν ἀλαζονείαν τῆ ἀνθρώπου, μὲ τὴ τέχνην, μὲ ποίαν καθαρότητα, μὲ ποίαν ἀμίμητον ἐπιτηδειότητα δὲν τὰς κατασκευάζουσι; 17. τὸ ἴδιον αὐγὸν εἶναι ἓνα ἑξαίσιον ἐφεύρημα, τὸ ὁποῖον φανερῶνει μίαν ἀπειρον σοφίαν· τὸ περισσότερον μέρος τῶν ζῶων

(α) Ἐπειδὴ ὄχι μόνον ὁ μέγας Ὁλαος τὸ ἀναφέρει εἰς τὸ αὐτῆ breviar. histor. septent. liv. XIX. Chap. 11. ἀλλ' ἔτι καὶ ὁ Ἐπιμηλέρος βεβαιώνει, ὅτι εὔρε χελιδόνας εἰς αὐτὴν τὴν γᾶσιν μετὰ τῶν καλάμων μιᾶς λίμνης, καὶ ὁ κύρ Δερχάμ λέγει, ὅτι εἰς τὴν σύναξιν μιᾶς βασιλικῆς συντροφίας, τῆ 12 φεβρουαρίου 17 $\frac{1}{2}$ ὁ σοφὸς Κόλας εἶπε παρήρησθα, ὅτι εἶδε 16 χελιδόνας ὅπῃ εὔγαινον ἀπὸ τὴν λίμνην τῆ Σανδρότ, καὶ σχεδὸν 30 ἄλλας ἀπὸ τὴν μεγάλην λίμνην τῆ βασιλέως εἰς Ῥοζιβεϊλιν, καὶ ὅτι εἰς τὸ Sclebitten, πλησίον ἑνὸς οἴκου τῆ ἐπισκόπου τῆ sohna, εἶδε δύο χελιδόνας, αἱ ὁποῖαι εὔγαινον ἀπὸ τὸ νερὸν, καὶ μόλις ἕμπορῶσαν νὰ κρατηθῶσι· τόσον ἦτον ἀδύνατοι καὶ βεβρεγμένοι, ὅπῃ ἔσυρον τὰς πτέρυγας αὐτῶν καταγῆς· βεβαιώνει προσέτι, ὅτι εἶδε συχνὰ τὰς χελιδόνας ὅπῃ ἦτον ἀδύνατοι μερικὰς ἡμέρας μετὰ τὸν ἐρχομόντων· φυσικὴ θεολογία· βιβλ. ζ'. κεφ. γ'. κ. 4.

εὐγαίνουσι ἔσωθεν ἀπὸ ἑνα αὐγὸν, ἀλλὰ τὰ Πτηνὰ γεννῶσι τὰ αὐγά, τοιαυτοτρόπῳ ὀχυρωμένα μὲ τὸ ἐξωτερικὸν ὄσρεον διὰ τὰ φυλάττωσι τὸ ἐγκλεισμένον ἔμβρυον ἀπὸ ὅλα τὰ συμβεβηκότα, καὶ διὰ τὰ περιέχουσι εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν τὴν ἀρμόδιον τροφήν αὐτῆ· τὰ μικρὰ πελῖα τρέφονται μὲ τὸ λευκὸν τῆ αὐγῆ μόνον, ἕως ὅπῃ τὰ μεγαλύνουσι εἰς ἕνα διωρισμένον βαθμὸν, καὶ ἔπειτα τρέφονται μὲ τὸν κρόκον τῆ αὐγῆ· 18. μὲ ὅλον ὅπῃ τὰ πελῖα εὐγαίνουσι ἀπὸ τὰ αὐγά, ὅχι πάντοτε ὅμως ἀπὸ τὸ κλώσσιμα τῆς μητρὸς· μερिकाῖς φασὶν μεταχειρίζονται δι' αὐτὸ μίαν ὑπερβολικὴν θέρμην· διὰ τῆτο λέγει ὁ Ἰάβ „Πτέρυξ τερπομένων νεέλασσα, εἰάν συλάβῃ ἀσίδα καὶ νέσσα, ὅτι ἀφήσει τὰ ὠὰ αὐτῆς, καὶ ἐπὶ χῆν θάλψει· κεφ. 39. σ. 13. τῶρα μάλις εἰς τὸ μέγα Κάϊρον τῆς Αἰγύπτου εὐγάουσι τὰ πελῖα εἰς φῆρες· καθεὶς φῆρος περιέχει ἕως 80000 αὐγά· 19. μερικὰ Πτηνὰ τρέφονται ἀπὸ καρπῶν, καὶ ὀνομάζονται καρποφάγα, καὶ τὰ ὄρνεα ὀνομάζονται σαρκοφάγα, ἐπειδὴ τρέφονται μὲ κρέατα· αὐτὰ εἶναι αἱ κύριοι καὶ ἐξαιῖστοι ιδιότητεσ τῆς φύσεωσ τῶν Πτηνῶν. (α)

(α) „Ἡ κατὰ τὸν Blumenbach διαίρεσισ τῶν Πτηνῶν εἰσὶν αὕτη· Χερσαῖα· α'. εἰσ Ἰέρακασ· β'. εἰσ Κῆτα· γ'. εἰσ Δρυοκολάπτασ· δ' εἰσ Κόρακασ· ε'. εἰσ Στραξία· ς'. εἰσ ὄρνιθασ· ζ'. εἰσ Στραξίωνασ· Ἐνυ-